

ud af trit med vore intentioner. Det må være en klar opgave for os at sikre, at der ikke er tvivl om lovgrundlaget for myndighedernes arbejde, og at der er tilvejebragt et rimeligt administrativt grundlag for dette arbejde.

3. *Hvilke initiativer må iværksættes*

Fra et miljømæssigt synspunkt må det tilstræbes, at brugen af bekæmpelsesmidler dels koncentrerer omkring de midler, der alt i alt er mindst bekymrende fra et sundheds- og miljømæssigt synspunkt, dels begrænses så meget som muligt under rimelig hensyntagen til brugernes erhvervsmæssige interesser.

Det må konstateres, at der har været en række problemer i forbindelse med revurdering af de gamle bekæmpelsesmidler, der er klassificeret af giftnævnet. Jeg har derfor i sinde at fremlægge et ændringsforslag til lov om kemiske stoffer og produkter, således at der tilvejebringes en klar hjemmel til, at de gamle midler skal godkendes. I denne forbindelse agter jeg samtidig at fremsætte forslag om, at godkendelser fremover gøres tidsbegrænsede i lighed med, hvad der gælder i de øvrige nordiske lande. Ved at gøre godkendelserne tidsbegrænsede vil man dels kunne sikre, at producenterne med jævne mellemrum pålægges at fremsende, hvad de måtte være kommet i besiddelse af af nye oplysninger om midlerne dels sikre, at myndighederne dvs. Miljøstyrelsen får lejlighed til at vurdere, om der siden godkendelse af de enkelte midler skulle være fremkommet sådanne alternativer, at det ikke fortsat vil være rimeligt at anvende det pågældende middel. Tidsbegrænsede godkendelser må også antages at indebære et incitament for bekæmpelsesmiddelbranchen til at udvikle nye og mindre skadelige bekæmpelsesmidler. Jeg mener i øvrigt, at det vil være nødvendigt af hensyn til udviklingen i forbruget af forskellige midler, at der indsættes en bestemmelse i loven om, at mere skadelige midler ikke må godkendes, hvis der findes mindre skadelige alternativer. Det vil i den forbindelse blive søgt præciseret, hvad der skal forstås ved alternativer.

Som nævnt har der ikke været de store vanskeligheder forbundet med godkendelse af nye midler efter lovændringen i 1979. Miljøstyrelsens vurdering af nye midler har været baseret på såvel midlernes sundheds-

mæssige som miljømæssige virkninger. Det er min opfattelse, at godkendelser af nye midler og revurdering af gamle midler fortsat som hovedregel bør være baseret på en sammenfattende vurdering af midlets egenskaber og effekt og mulighed for at anvende alternative midler og metoder. Jeg er i øvrigt enig i den opfattelse, Miljøstyrelsen ved forskellige lejligheder har givet udtryk for at midler med visse egenskaber ikke bør godkendes. Det kan være egenskaber som f.eks. en meget høj akut giftighed, specielt bekymrende langtidsvirkninger eller en meget lang nedbrydnings-tid.

Den nærmere afgørelse af, hvornår sådanne forhold gør sig gældende, bør efter min mening fortsat være en sag, der afgøres af Miljøstyrelsen efter drøftelse med bekæmpelsesmiddelrådet og med Miljøankenævnet som ankeinstans.

For landbrug og gartnerier er der vigtige erhvervsmæssige grunde til at acceptere en brug af kemiske stoffer, som det i øvrigt fra et sundheds- eller miljømæssigt synspunkt var bedre at være fri for. En tilsvarende betragtning kan ikke siges at gælde for privat anvendelse af bekæmpelsesmidler. Det er derfor min opfattelse, at bekæmpelsesmidler med lang nedbrydnings-tid og midler, der er aktive over for ikke bare skadevoldere, men også over for mange andre organismer, ikke bør anvendes af private. Det er følgelig min hensigt at bede Miljøstyrelsen om fremover ved godkendelsen af midler at skærpe den administrative praksis for, hvilke midler der må anvendes af private.

Hvad angår SF's forslag om at forbyde private anvendelse af de midler, der er klassificeret som sundhedsskadelige, i tillæg til det allerede eksisterende forbud mod salg af midler, der er klassificeret som giftige eller meget giftige, synes jeg, der er grund til at være opmærksom på, at klassificering som sundhedsskadelig dækker over egenskaber, der normalt ikke betragtes som specielt risikable, men alene som udtryk for, at omgang med sådanne stoffer eller produkter bør ske med rimelig omtanke. F.eks. er mange forholdsvis almindeligt anvendte husholdningskemikalier klassificeret som sundhedsskadelige, uden at vi af den grund nærer generel betænkelighed ved salg af disse produkter til private.